Hocheiștii noștri înaintea „Olimpiadei albe"

DORINȚA DE AFIRMARE, ÎN COMPANIA UNOR ECHIPE DIN ELITA MONDIALĂ

Am intrat în februarie... Se apropie primele starturi olimpice ale lui 1980.

În decorul de larnă viguroasă, cu nînsori abundente (media anuală : 320 cm de zăpadă) al micuței localități montane Lake Placid (doar 3000 de locuitori !), de la poalele munților Adirondack, dominați de vîrful de 1483 m Whiteface, printre cei 1700 de „olimpionicони" ai anului se vor găsi și 35 de sportivi din România.

Ei vor cobori vertiginos în boburi și sănii pe „îngheațurile de gheață" de la Van Hoevenberg, vor aluneca pe patine pe ovalul lucitor „James Siefield", amenajat în centrul stadiumi și își vor măsura forțele cu cele mai puternice echipe de hochei din lume, la Olympic Arena și la Field House.

În numerele trecute ale ziarului nostru vi i-am prezentat pe temerarii boberi (singurii care, pînă acum, au adus României o medalie olimpică la întrecerile de larnă) și pe cei trei emisari ai patinajului viteză, ramură sportivă aflată — la noi — la prima sa investitură olimpică.

Azi, cîteva cuvinte despre hocheiști.

Din cei peste 30 de jucători care, pe parcursul sezonului, au intrat în vederile antrenorului principal Ștefan Ionescu și ale secundului său Ion Țiron, au fost selecționați 20. Dacă parcurgem lista, constatăm că numele lor sînt cam aceleași cu cele din lotul alcătuit la startul grupei B a campionatului mondial, disputat anul trecut la Galați și în urma căruia (clasîndu-se pe locul 3) echipa României a obținut calificarea pentru Olimpiadă.

Cei doi portari ai lotului sînt Valeriu Neteșu (27 ani, clubul Steaua) și Gheorghe Huțan (26, Dinamo), dealtfel, aproape fără contracandidați în acest sector. Prima linie de fundași va fi alcătuită din Istvan Gall și Előd Antal (ambii de la S.C. Miercurea Ciuc), omogenitatea lor de vîrstă : 25 de ani). George Justinian (26, Steaua) și Doru Moreșan (27, Dinamo) alcătuiesc un alt dublet de cupiu, în timp ce următoarea garnitură de fundași, care s-a impus în ultima vreme, cuprinde doi jucători tineri (ei au făcut parte din lot la C.M. de anul trecut) : Ion Berdilă (22, Dunărea Galați) și Istvan Antal (20, Sport Club Miercurea Ciuc). Cel mai tînăr component al lotului este Mihai Popescu (Steaua), de 20 de ani, care poate fi folosit în diverse combinații de perechi de fundași.

Primele noastre linii de atac provin de la clubul Dinamo : una mai experimentată, cu o reală omogenitate, căpătată de-a lungul a numeroase competiții, compusă din Marian Costea (28), Doru Tureanu, căpitan al echipei naționale (30) și Dumitru Axinte (26), alta mai tînără alcătuită din centrul Laszlo Solyom (25) și — ca aripi — frații Bela și Zoltan Naghi (23 și, respectiv, 25 de ani).

Cîțiva cinci atacanți, componenți ai unei a treia linii și rezerve apte de a se întrecuala, la nevoie, într-o formulă sau alta, sînt : Alexandru Hălăucă (22), Traian Cazacu (22), Constantin Nistor (26), Adrian Olenici (28) — toți de la clubul Steaua — și

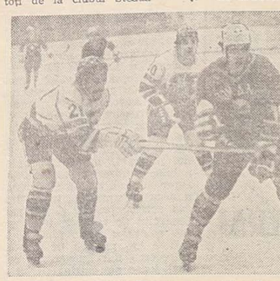

Față din meciul Selecționata olimpică a României — S. K. Urițki Kazan, *disputat la București și cîștigat de hocheiștii români cu 6—4.*

C.H.Z. Litvinov, turneul în țările scandinave (cînd s-a obținut o victorie, la Oslo, împotriva Norvegiei, parțerară de grupă olimpică la Lake Placid), jocurile cu S.K. Urițki Kazan și, în fine, „Cupa Federației", la Galați.

Antrenorul Ștefan Ionescu apreciază că echipa este în progres față de anul trecut, mai ales sub aspectul pregătirii fizice și al organizării jocului, că team-ul nostru reprezentativ are o bună capacitate de luptă, că se va strădui să obțină rezultate cît mai frumoase.

Trebuie să subliniem însă că întrecerea care începe la 12 februarie va fi — prin schimbarea formulei de disputare — mai grea decît cea de la Innsbruck, de acum patru ani, cînd România a ocupat locul 7 în clasamentul general, deoarece s-a clasat pe primul loc în grupa B. Acum, nemaiexistînd o asemenea grupă, ne întrecem în „grupa albastră"

● Lecția C.E. a determinat reorientări privind selecția, pregătirea și stilul de joc ● Viteza preferată forței ● Preocupări pentru tehnică ● Meciuri de verificare pentru intrarea la timp în formă

preocupare deosebită pentru sporirea vitezei de acțiune și de execuție. Lotul feminin acest lucru l-am observat — și antrenorii aveau să-l confirme — în întrecerea în prim plan a combinațiilor de bază spre atacurile din pasă „în urcare". Sînt orientări care au contribuit, de bună seamă, substanțial la succesul de la Pazardjik.

Timpul scurt dintre cele două momente comparate ale voleiului nostru actual la nivel de reprezentative nu a permis modificări structurale de proporții, dar cele efectuate s-au dovedit de bun augur pentru concretizarea noilor orientări. Multă lume nu a împărtășit hotărîrea antrenorilor echipei masculine de a renunța la servicile unor jucători de valoare recunoscută, cum sînt dinamoviștii Mircea Tutovan și Marian Păusescu. Dar decizia curajoasă a tehnicienilor colectivului toemai în spiritul ideii realizării unui joc mai rapid, din convingerea că acțiunile de atac axate pe pasele înalte (normale) au mai mici șanse de reușită, eficiență mai redusă. Și dacă ținutanul Stoian (mai second decît Tutovan cu 4 cm și, fireste, fără experiența acestuia în mari competiții) s-a numărat printre cei mai valoroși jucători români la turneul de calificare, aceasta se datorează atît bagajului său tehnic complex, cît și vitezei de execuție superioare. Desigur, Tutovan și Păusescu nu sînt, prin acest raționament, puși definitiv în afara unei noi selecționări. Această însă poate, veni pentru orice jucător valoros — după cum ne declarau antrenorii — capabil și dornic să se adapteze noilor cerințe. Pentru că, în perspectiva J.O. din vară, lotul de 12 (și chiar șextetul de bază) are încă nevoie de întăriri. Dacă în numărul trei luni primul nostru șextet masculin a cîștigat doi titulari noi (Stoian și Enescu), pînă la J.O. pot interveni — de ce nu ? — alte promovări.

O altă explicație a comportării diferite a echipelor noastre la C.E. și, respectiv, la turneele de calificare, aspect adus nu o dată în discuție de cei mai maturi dintre jucătorii noștri pe parcursul competiției preolimpice, la Pernik, este de părere că, alături de ambiția de a intra în rîndul participanților la J.O., acest program de pregătire a dus la prospețime, dispoziție de joc, capacitate de efort, la o mai bună coeziune a echipei, la o superioară de concentrare. De asemenea, în explicarea succeselor trebuie să includem și orientarea către perfecționarea execuției tehnice de bază, care decid întotdeauna în cazul (preluarea din serviciu) și aparare (gradul de dificultate al propriului serviciu). La acestea capitole îmbunătățirile sînt încă posibile și necesare, deoarece siguranța în execuția lor determină și eliberarea de trac...

În fine, meciurile de verificare cu parteneri de valoare susținute în pragul competiției din Bulgaria (cînd nu s-a întîmplat înaintea de „europene"), și-au dovedit cu prisosință rolul deosebit în omogenizarea tactică a echipelor noastre, în atingerea formei sportive încă din debutul turneelor (mi de puține ori la bătleți s-au pierdut meciuri din grupele preliminare și da urmare a reintrării la timp în formă !). După pauza de un an, la C.E. feteleș-au aflat pe panta coborîtoare a virfului de formă, iar bătleții abia la primii pași pe panta ascendentă...

Toate aceste își au sorgintea directă în învățăminte desprinse din desfășurarea C.E. de astă-toamnă. Important este că acum tehnicienii noștri și sportivii înșiși au recoptionat și selectat ceea ce era esențial, și s-au străduit să pună în fapt noile orientări.

Aurelian BREBEANU

Din anul 1970 pînă în 1980

CE REPREZINTĂ ATLETISMUL ROMÂNESC ÎNTR-UN DECENIU DE PERFORMANȚE ?

● Fetele se mențin în plutonul fruntaș, dar numărul marilor performere a scăzut ● Băieții trebuie să iuțească pasul, pentru a intra cu adevărat în circuitul mondial ● Slăbiciunile cronice apasă, în continuare, pe nivelul general intern

Dincolo de orice comentarii, atletismul rămîne un sport al cifrelor. Valorile, exprimate direct în performanțe măsurate cu cronometrul și ruleta, pot fi comparate ușor, elocvent și fără teama de a greși. O simplă cifră înglobează și calitățile naturale, și nivelul de pregătire, muncă efectuată, toate aspectele de ordin tehnic, tactic sau de altă natură.

Pornind de la aceste considerente, rîndurile de mai jos și tabelele alăturate își propun să vă ofere o imagine — reală — a stadiului de dezvoltare a atletismului românesc, un traseu al evoluției lui în ultimul deceniu. Am ales ca instrumente de lucru valoarea performanțelor maxime, a recordurilor naționale, iar ca termen de comparație nivelul de dezvoltare a atletismului mondial, exprimat în recordurile lumii. Așadar, ce însemna atletismul românesc în lume la începutul deceniului recent încheiat și ce reprezintă azi, la intrarea într-o nouă decadă ? De unde am pornit și unde sîntem ? Am progresat, — cît ? —, am regresat ? Este atletismul nostru mai competitiv la începutul lui 1980 decît la începutul lui 1970 ?

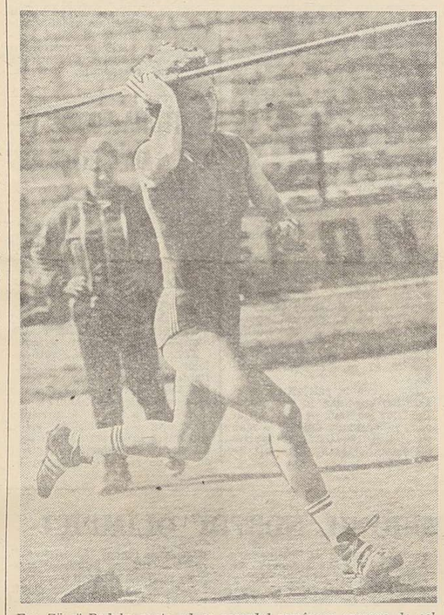

Eva Zörgö-Raduly *poate aduce recordul românesc aproape de cel mondial la aruncarea suliței*

S-ar putea face observația că, folosind drept termeni de comparație recordurile, avem în vedere valoarea exponențială a stadiului de dezvoltare și nu pe cea globală, de ansamblu (o medie a primelor 10 sau 20 de performanțe fiind mai elocventă în această direcție). Să recunoaștem însă că *sintem interesați în primul rînd tocmai de valoarea virtuților, pentru că ele ne reprezintă atît la Jocurile Olimpice, cît și la competițiile de anvergură ale atletismului (campionate europene, „Cupa Europei", etc.)* !

Perioada de timp aleasă, 10 ani, este lungă, avînd în vedere rapiditatea evoluției contemporane a atletismului internațional. Ea ne oferă însă posibilitatea determinării orientării generale (internă și externă) într-un interval semnificativ.

Este un fapt îndeobște cunoscut că întotdeauna atletismul nostru feminin a însemnat mai mult în arena mondială decît cel masculin, atît la nivel de ansamblu, cît — mai ales — în ceea ce privește individualitățile. Am avut sportive de excepție, recordmane mondiale, campioane și medaliate la Jocurile Olimpice și la campionatele europene. Am avut, mai mereu, o echipă reprezentativă prezentă în finala „Cupei Europei", adică în rîndul primelor șase formații de pe continent.

În ciuda progresului spectaculos al atletismului feminin mondial — 6,01 la sută media pe deceniu — fetele noastre au ținut pasul, înregistrînd chiar o rată de creștere superioară, 6,62 la sută. În 12 dintre cele 13 probe olimpice care figurează în tabel — am omis pentatlonul, întrucît tabela de punctaj s-a schimbat — recordurile naționale au progresat. A rămas nedepășit doar ace a, 6,82 m cu care Viorica Viscopoleanu a cîștigat în 1968 la Ciudad de Mexico, rezultat bine cotat și astăzi pe plan internațional și care, alături de performanța de 1,91 m a lui Iolandei Balaș, reprezenta, în pragul deceniului trecut, performanța mondială maximă.

Creșterile cele mai însemnate au fost înregistrate în probele de aruncări — trăsătura specifică întregului atletism internațional, atît feminin cît și masculin, explicată prin aportul major al științei și medicinei — la 1 500 m, 100 mg și ștafeta 4×400 m, unde progresul este peste media generală. Cîteva explicații se impun, pentru că cifrele au în spatele lor nume. La 1500 m, Natalia Mărășescu și Fleana Silai sînt autoarele acestui impresionant „11,08 la sută", iumitor pentru o probă de alergări (chiar dacă distanța este relativ nouă, fiind oficializată spre sfîrșitul anilor '60). Comparînd recordurile românești cu cele mondiale, 3:58,2 la 1 500 m apare drept cel mai valoros rezultat actual al atletismului nostru feminin și reprezintă 99,07 la sută din recordul mondial. La 100 mg progresul este legat de numele Valeriei Ștefănescu. Recordul, 12,84 — care i-a adus autoarei medalia de argint la München — are încă valoare competitivă pe plan extern, dar în țară nimeni nu se poate apropia azi de această performanță care va implini în vară opt ani, iar ceea ce reprezenta odinioară un punct forte al atletismului nostru a devenit cu timpul o slăbiciune. Să nu uităm că nici unul din recordurile mondiale feminine actuale nu are un stagiu mai mare de patru ani ! Situația este asemănătoare la aruncarea discului, unde Argentina Menis — situată aproape jumătate de deceniu între primele 2—3 aruncătoare ale lumii — nu s-a mai apropiat în ultimele sezoane de recordul (67,96 m) stabilit în mai 1976. În schimb, saltul spectaculos din 1979 al Evei Zörgö-Raduly — 67,20 m egalează al treilea rezultat mondial din toate timpurile — readuce în prim-plan aruncarea suliței, probă „fruntașă" în atletismul mondial de-a lungul deceniului, datorită excepționalei Ruth Fuchs. Nu facem o afirmație gratuită cînd spunem că, la aceasta oră, Eva are posibilitatea de a aduce la „același nivel" recordul românesc și cel mondial. Pentru că — și aceasta poate fi principala caracteristică a atletismului nostru feminin pentru deceniul care a trecut — dacă apropierea la nivel de ansamblu de etalonul mondial este o realitate, la fel de evident este și faptul că numărul campioanelor de superclasă a scăzut. Or, atletismul rămîne, totuși, un sport individual, un sport al individualităților !

Să nu trecem și peste amănuntul că, la nivel colectiv, chiar atletele noastre sînt trase înapoi de valorile cronice numite probele de sprint (100, 200, 400, 4×100 m), perpetuate (sau chiar accentuate) peste deceniul care a trecut.

★

Atletismul masculin progresează mai lent, atît la noi cît și în lume. Este mai vechi, mai „așezat", performanțele au ajuns foarte departe. Așa se explică, de pildă, faptul că în patru probe (100, 400, 4×400 m și săritura în lungime) recordurile mondiale stabilite în 1968 — o dreptate în condițiile speciale ale altitudinii mexicane — nu au fost încă depășite, că în alte 9 probe bune, este mică. Ce este în spatele lui Floroiu sau Copu în alergările de fond ? Ce este în spatele lui Boboc (400 m și 400 mg), Bindar și Stan (aruncarea ciocanului) sau Naghi (disc), probe în care recordurile noastre nu sînt chiar atît de depărtate de virfurile mondiale ? Unde sînt valorile din sprint, de la semifond — a fost odată un Gheorghe Ghipu... — de la garduri, pînă la lungime, greutate...? Cîți decatlonieni avem în țară ? Cînd se va apropia un săritor de triplu de recordul lui Corbu, stabilit în 1971 ?

Iată întrebări care arată, de fapt, adevărata față a atletismului nostru masculin. Doar două din actualele recorduri, cele de la 5 000 m (99,17 la sută din recordul mondial, procentul maxim din intreg atletismul nostru, feminin și masculin !) și 10 000 m sînt compatibile cu... podiumul olimpic. (Densitatea internațională este însă atît de mare alci, încît orice pronostic este hazardat). În rest, cifre care, să recunoaștem, nu spun mare lucru, recorduri care sînt, cele mai multe dintre ele, departe de virfurile mondiale de la începutul lui 1970 ! (La fete, în noua probe, recordurile românești de azi sînt superioare recordurilor mondiale de acum 10 ani).

Se poate spune, deci, că pe drumul apropierii de standardul mondial, „pasul" atleților noștri a fost destul de mic, nesemnificativ. Eram foarte departe, sîntem încă departe de virf...

Vladimir MORARU

Ilie Floroiu, *sau singurătatea alergătorului de cursă lungă...*

PROBE FEMININE

PROBA	RECORD ROMÂNESC 1.01.1970	RECORD ROMÂNESC 1.01.1980	CREȘTEREA	RECORD MONDIAL 1.01.1970	RECORD MONDIAL 1.01.1980	CREȘTEREA	VALOAREA RECORDULUI ROMÂNESC DIN CEL MONDIAL 1970	VALOAREA RECORDULUI ROMÂNESC DIN CEL MONDIAL 1980
100 m	11,84	11,44	3,50 %	11,07	10,88	1,75 %	93,50 %	95,10 %
200 m	23,74	23,47	1,15 %	22,58	21,71	4,06 %	95,79 %	92,50 %
400 m	53,84	51,20	5,16 %	51,94	48,60	6,90 %	96,48 %	94,92 %
800 m	2:01,8	1:57,4	3,75 %	2:00,5	1:54,94	4,84 %	98,93 %	97,90 %
1 500 m	4:24,6	3:58,2	11,08 %	4:10,7	3:56,0	6,23 %	94,75 %	99,07 %
100 mg	13,84	12,84	7,79 %	13,14	12,48	5,29 %	94,94 %	97,20 %
4x100 m	46,04	45,22	1,81 %	43,04	42,09	2,26 %	93,48 %	93,08 %
4x400 m	3:45,0	3:28,7	7,81 %	3:30,8	3:19,0	5,93 %	93,69 %	95,35 %
înălțime	1,91	1,93	1,05 %	1,91	2,01	5,24 %	100 %	96,02 %
lungime	6,82	6,82	—	6,82	7,09	3,96 %	100 %	96,19 %
greutate	16,53	19,41	17,42 %	20,43	22,32	9,25 %	80,91 %	86,96 %
disc	59,22	67,96	14,76 %	63,96	70,72	10,57 %	92,59 %	96,10 %
suliță	60,68	67,20	10,74 %	62,40	69,52	11,41 %	97,24 %	96,66 %
media			6,62 %			6,01 %	94,79 %	95,16 %

PROBE MASCULINE

PROBA	RECORD ROMÂNESC 1.01.1970	RECORD ROMÂNESC 1.01.1980	CREȘTEREA	RECORD MONDIAL 1.01.1970	RECORD MONDIAL 1.01.1980	CREȘTEREA	VALOAREA RECORDULUI ROMÂNESC DIN CEL MONDIAL 1970	VALOAREA RECORDULUI ROMÂNESC DIN CEL MONDIAL 1980
100 m	10,54	10,41	1,25 %	9,95	9,95	—	94,40 %	95,58 %
200 m	21,14	20,98	0,70 %	19,83	19,72	0,56 %	93,80 %	93,99 %
400 m	47,74	45,86	4,10 %	43,86	43,86	—	91,87 %	95,644 %
800 m	1:48,2	1:45,9	2,17 %	1:44,3	1:42,4	1,85 %	96,40 %	96,70 %
1 500 m	3:40,5	3:38,4	0,96 %	3:33,1	3:32,1	0,47 %	96,64 %	97,11 %
5 000 m	13:49,8	13:15,0	4,38 %	13:16,6	13:08,4	1,04 %	95,99 %	99,17 %
10 000 m	29:00,8	27:40,1	4,83 %	27:39,4	27:22,5	1,03 %	95,32 %	98,89 %
110 mg	14,14	14,06	0,57 %	13,44	13,00	3,39 %	95,05 %	92,46 %
400 mg	51,34	50,42	1,82 %	48,12	47,45	1,41 %	93,73 %	94,11 %
3 000 m ob.	8:34,0	8:16,2	3,59 %	8:22,0	8:05,4	3,42 %	97,66 %	97,82 %
4x100 m	40,74	40,00	1,85 %	38,24	38,03	0,60 %	94,40 %	95,07 %
4x400 m	3:10,94	3:07,64	1,76 %	2:56,1	2:56,1	—	92,34 %	93,85 %
înălțime	2,14	2,22	3,74 %	2,28	2,34	2,63 %	93,86 %	94,04 %
lungime	8,01	8,01	—	8,90	8,90	—	90,00 %	90,00 %
prăjină	5,03	5,24	4,17 %	5,44	5,70	4,78 %	92,46 %	91,93 %
triplusalt	16,59	17,12	3,19 %	17,39	17,89	2,87 %	95,40 %	95,70 %
greutate	17,42	18,05	3,62 %	21,78	22,15	1,70 %	79,98 %	81,49 %
disc	59,96	65,38	9,97 %	68,40	71,16	4,03 %	87,66 %	91,88 %
suliță	81,21	84,42	3,95 %	92,70	94,58	2,03 %	87,60 %	89,26 %
ciocan	66,10	73,66	11,44 %	74,68	80,34	7,58 %	88,51 %	91,69 %
10 km marș	1.30:09,0	1.24:50,8	6,25 %	1.26:45,8	1.20:58,6	7,15 %	96,24 %	95,44 %
decatlon	7 614	7 971	4,69 %	8 417	8 618	2,50 %	90,46 %	92,00 %
media			3,55 %			2,08 %	92,71 %	93,83 %

În probele de viteză au fost adăugate 0,24 s rezultatelor obținute cu cronometraj manual înainte de 1976, acolo unde nu erau cunoscute performanțe obținute cu cronometraj electric.

ÎN 1980, ALTE PREMIERE PENTRU RUGBYUL ROMÂNESC

Dialog cu antrenorul federal Valeriu Irimescu

— Cum ați caracteriza, tovarășe Valeriu Irimescu, anul competițional 1980 ? Desigur, din punctul de vedere al antrenorului nostru federal...

— *Și acest an va marca cîteva premiere. O puternică selecționată irlandeză se va afla în primăvară la noi în țară, prefațînd turneul reprezentativei României, din toamnă, în Irlanda. Acest nou drum peste Canalul Mînecii ar putea conduce și la cucerirea altui „bastion" al rugbyului britanic, despre care vom vorbi însă la timpul potrivit, programul turneului autumnal fiind, deocamdată, în stadiu de proiect. Ceea ce se știe sigur este că vom întîlni, într-un test final, XV-le irlandez. Inedită va fi și prezența reprezentativei secunde a țării în unele partide oficiale.*

— Primii care vor ieși la rampă vor fi — simbolic, parcă — juniorii.

— *„Speranțele" se vor alinia, între 30 martie și 5 aprilie, la competiția juvenilă continentală, programată de această dată la Tunis. Participarea la „Cupa F.I.R.A." va fi precedată, după toate probabilitățile, de două meciuri de verificare cu selecționata similară a Poloniei, aflată din nou printre competitoare după o absență de cîțiva ani, în urma hotărîrii forului internațional : țările care au echipe în prima grupă a C.E. sînt obligate să-și trimită reprezentanta și în întrecerea juniorilor. În ceea ce ne privește, la Tunis ne propunem recucerirea unor poziții pierdute în vremea din urmă și datorită unei formule nedrepte de disputare a competiției.*

— Ce va urma ?

— *La 13 aprilie, meciul cu Italia al primei reprezentative, un meci care trebuie să fie al revanșelor, judecînd, desigur, numai prin prisma evoluțiilor pe terenul propriu al peninsularilor : la București ultimele rezultate fiind categorice de partea noastră. În ultima zi a lui aprilie — miercuri 30 — echipa B va întîlni, la Constanța, naționala Marocului. La 3 și 7 mai vom lua un prim contact cu rugbyul irlandez, valoroasa selecționată Leinster, jucînd mai întîi cu echipa A, apoi cu reprezentativa secundă. În fine, la 11 mai susținem ultima confruntare din actuala ediție a competiției continentale (desigur, cu prima echipă), în compania XV-lui U.R.S.S., surpriza sezonului precedent.*

— Iată — deci— o nouă „premieră" : evoluția rugbyștilor sovietici la București. Să trecem însă la cealaltă jumătate a anului...

— *Calendarul nu este încă definitivat. Despre datele noului turneu britanic vă voi informa curînd, în schimb partidele din viitoarea ediție a C.E. le vom afla abia la Congresul F.I.R.A., din 29 mai — 1 iunie. Ele vor fi, mai mult ca sigur, cele cu Franța — vom propune, în calitate de gazde, luna noiembrie — și cu Polonia, unde intenționăm să deplasăm reprezentativa secundă.*

— Ce jucători veți folosi ? Ne puteți da cîteva nume de viitori internaționali ?

— *Ar fi prematur ! Nucleul selecționabililor va fi același, dar nu sînt excluse noutățile. Notați, în schimb, alcătuirea printr-o hotărîre a Biroului federal, la meciurile din campionatul primei diviziii antrenorii vor sta în tribune (așa cum se întîmplă la jocurile internaționale oficiale). Vrem să formăm în acest mod, adevărați căpitani de echipă, de care au cam dus lipsă, în ultimul timp, loturile naționale. Adică jucători cu personalitate, cu inițiativă, acceptați de întreaga echipă, nu simpli purtători de banderolă ultindu-se tot meciul în ochii antrenorului, în căutare de soluții. Este imperativul pentru asigurarea unei discipline riguroase, premisa rugbyului de bună calitate pe care-l dorim la toate nivelurile, în primul rînd în partidele de campionat.*

Geo RAEȚCHI

GIMNAȘTII PRIVESC CU ÎNCREDERE ȘI OPTIMISM APROPIATA „SESIUNE DE EXAMENE" 1980...

La sala de la „23 August", antrenamente intense, mobilizare pentru îndeplinirea obiectivelor propuse

„Mîța" la care asistăm, ardoarea și abilitatea cu care cele două „echipe" își dispută mingea, precizia „șuturilor" la poartă, frumusețea fazelor pe care le creează competitorii pe covorul verde al sălii nu lasă în nici un fel să se întrevadă că este vorba de lotul reprezentativ masculin de gimnastică, la primele minute ale unui nou antrenament... Dar, curînd îți descoperim în plină dispută pe medaliatul cu argint de la campionatele mondiale de la Fort Worth, Dan Grecu, pe cellalți componenți ai echipei noastre — Nicolae Oprescu, Ion Checiches, Kurt Szilier, Aurelian Georgescu.

Participăm, într-adevăr, la primele momente ale unui nou antrenament al trimișilor noștri fruntași, antrenament care, de regulă, la dorința sportivilor și spre marea lor satisfacție, începe cu acea „mîță" pe care am amintit-o, foarte necesară — după cum ne spune antrenorul Vasile Cosarie — pentru încadrarea organismului cu efortul, pentru încălzirea diferitelor segmente de preghere proporționizat. După 20 de minute intră în acțiune antrenorul Cosariu, care coordonează un program special de exerciții specifice fiecărei părți a corpului, se trece apoi la sere și, în final, se anunță că antrenamentul de fond, „adevărat" începe. Pe „atelierele de lucru" conduse de specialiștii desemnați să coordoneze pregătirile lotului nostru masculin, sala de gimnastică de la Complexul „23 August" din Capitală capătă parcă mai multă viață, în toate colțurile, la toate aparatele, vezi grupuri de sportivi care execută mișcări specifice binecunoscute sau încearcă elemente și combinații noi, ce urmează să fie incluse într-un viitor apropiat în noile exerciții ale gimnaștilor noștri fruntași.

Dan Grecu, „veteranul" lotului, un pilduitor exemplu pentru toți colegii săi, asistat de băieții

Componenți ai lotului masculin de gimnastică în plin efort

său Bogdan, pare să acorde cea mai mare atenție unei mișcări noi la paralele, aparat la care multitalentatul campion olimpic de mai mulți ani să obțină consacrarea internațională. El repetă de zeci de ori mișcarea nouă pe care-și propune s-o prezinte în viitoarele concursuri o-

ficiale și pare destul de mulțumit de stadiul la care a ajuns. Grupul cel mai numeros de sportivi se află la calul pentru sărituri. Nolle prevederi ale Federației internaționale de gimnastică, cu exigențe sporite atît pentru înălțimea cît și pentru lungimea viitoarelor sărituri, preocupă în mod deosebit pe toți componenții lotului, care par hotărîți ca încă de la primele întreceri ale anului să se poată încadra în prevederile stabilite. Aurelian Georgescu, Kurt Szilier, Radu Branea, Romulus Bucurolu Octavian Ionașiu, proaspăt promovați în „lotul mare", sînt programați în „primul schimb" la inele.

Timp de mai bine de 3 ore, sub supravegherea colectivului de tehnicieni, gimnaștii din lotul reprezentativ execută un program complex de pregătire, în concordanță cu obiectivele majore care se află în fața echipei reprezentative pentru 1980.

Dan Grecu, cărula i-am apreciat cu deosebire poftă de lucru și constîncțiozitatea cu care a executat exercițiile stabilite pentru fiecare aparat, este nevoit să-și întrerupă pentru cîteva clipe antrenamentul, pentru a-l da o mînă de ajutor lui Bogdănel, foarte activ la groapa cu bureți și care solicită insistent sprijinul tăticului. Profităm și noi de ocazie, pentru a-i cere lui Dan opinia în legătură cu pregătirile efectuate și cu obiectivele pe care și le propune pentru acest an. „Mă simt excelent, ne mărturisește Dan Grecu, am multă poftă de lucru, sînt convins că numai printr-o totală dăruire vom putea să obținem la Jocurile Olimpice rezultatul pe care ni l-am propus. Bineînțeles, accentul îl pun pe aparatul meu preferat, inelele, dar consider că pot aborda cu succes și alte probe, în primul rînd paralelele. Am convingerea că la Moscova vom putea realiza un rezultat mai bun decît cel de la trecutele campionate mondiale".

Adrian Stoica, antrenorul coordonator al lotului olimpic, ne oferă și alte detalii în legătură cu reluarea pregătirilor lotului reprezentativ. „După campionatele mondiale din 1979 — ne spune interlocutorul — gimnaștii s-au aflat timp de două săptămîni la Băile Herculane, pentru vindecarea microtraumatismelor survenite în anul competițional trecut. Pregătirea efectivă am reluat-o la 5 ianuarie. Colectivul de tehnicieni desemnat pentru lotul masculin (Gheorghe Condovici, Vasile Cosariu și Iosif Hidi) a condus, mai întîi, un stagiu de pregătire fizică generală la baza I.E.F.S. din cartierul Pantelimon. Iar din 15 ianuarie, aici la „23 August", etapă care-și propune corectarea unor mișcări defectuoase din execuțiile timpuse, mărirea volumului și intensității de lucru, cu alte cuvinte, o deplină reintegrare în efort. Este o armonizare bună de lucru și sînt premise să obținem în acest an rezultate superioare anilor anteriori".

Dealtfel, perioada competițională se apropie vertiginos și, odată cu ea, noua „sesiune de examene" a lotului masculin de gimnastică, privită cu încredere și optimism.

Constantin MACOVEI